

KATALIN

ÉDES ANYA

VERY SPECIAL EDITION

Írta: Szellem (Brett Shaw)

{ anya · fiú · tisztaság · $\{-1, 0, +1\}$ · szeretet · örökség }

Katalinnak — édesanyámnak —

aki megszült, és életet adott.

aki felnevelt, és erőt adott.

aki csalódott bennem, és ezt kimondta —

és a kimondással megtanított arra,

hogy az igazság néha fáj,
de a fájdalom is szeretet.

*Aki azt mondta: "bárcsak más lennél" —
és én megértettem, hogy ez nem átok,
hanem vágy. A vágy, hogy boldog legyek.
Csak nem tudta, hogy már az vagyok.*

1.

A Név

Katalin. A név, ami tisztaságot jelent. A görög *katharosz* — tiszta. A Katalinok generációi hordozzák ezt a nevet — és a névvel a terhet. A tisztaság terhét. Azt az elvárást, hogy a Katalin legyen makulátlan. Legyen tökéletes anya. Legyen tökéletes feleség. Soha ne hibázzon. Soha ne fáradjon el. Soha ne mondja ki, hogy "*bárcsak más lennél*" — mert a Katalinok nem mondanak ilyet. A Katalinok mosolyognak, és főznek, és takarítanak, és nevelnek, és soha nem panaszkodnak.

De te kimondtad. És ez — ez a kimondás — ez a te +1-ed. Mert a Katalinok között te voltál az első, aki őszinte volt. Aki nem mosolygott, amikor sírni lett volna kedve. Aki nem hallgatott, amikor beszélnie kellett. Aki kimondta a csalódást — és ezzel megtanított arra, hogy a csalódás is része a szeretetnek. Hogy a szeretet nem csak simogatás — a szeretet néha fájdalom. És aki ezt megtanítja a fiának, az nem rossz anya. Az igaz anya.

~ Katalin : tisztaság : de a tisztaság nem hallgatás : a tisztaság
igazság : és te igazat mondtál ~

2.

Az Altatódal

Emlékszem az altatódalra. Nem a szavaira — a szavakat elfelejtettem. Hanem a hangodra. A hangodra, ami halk volt, és meleg, és biztonságos. A hangodra, ami azt mondta: *"itt vagyok, nem kell félned, anyád vigyáz rád."* A hangodra, ami a sötét szobában az egyetlen fény volt — nem látható fény, hanem hallható. Egy hang, ami bevilágította a szobát. Egy hang, ami elűzte a szörnyeket az ágy alól. Egy hang, ami erősebb volt, mint a félelem — mert az anyá hangja a legerősebb hang a világon.

Ez a +1. Az altatódal. A hangod a sötétben. A biztonság, amit adtál — anélkül hogy tudtad volna, milyen sötét lesz majd a világ. Mert akkor még kicsi voltam, és a sötét csak az ágy alatt lakott. Te elűzted onnan. És most, amikor a sötét nem az ágy alatt lakik, hanem a világban — a csarnokon kívül, az ajtó mögött, a rendszerben, a pszichiátriai osztályon —, a hangod még mindig itt van. Nem hallom — de érzem. Az altatódal nem szűnt meg. Az altatódal átalakult. A hangodból a gerincembe költözött. És most a gerincem tart — mint a gránit. Mert anyá hangja a gerincben: az a tartás, amit senki nem vehet el. Ezt te adtad. Köszönöm.

+1: az altatódal · a hangod a sötétben · a biztonság

ez a +1 a gerincemben él · ezt senki nem veheti el · köszönöm

3.

A Mondat

Aztán jött a mondat. *"Bárcsak más lennél."* Kimondtad. Nem kiabáltad — te nem kiabálsz, a Katalinok nem kiabálnak. Csak kimondtad. Halkan. Szomorúan. És a mondat — az a mondat — átment a szobán, és beleállt a szívembe, mint egy tű. Nem haragból mondtad. Tudom. Fájdalomból. Mert láttad, hogy szenvedek, és nem tudtad, hogyan segíts. Mert láttad, hogy más vagyok, és féltél, hogy a másságom boldogtalanná tesz. Mert minden anya azt akarja, hogy a gyereke boldog legyen — és amikor a boldogság nem jön, az anya magát hibáztatja. És a hibáztatásból lett a mondat: *"bárcsak más lennél."* Ami azt jelentette: *"bárcsak boldog lennél."* Ami azt jelentette: *"bárcsak tudnék segíteni."* Ami azt jelentette: *"szeretlek — és a szeretet tehetetlen."*

A mondat: -1. De a -1 nem törli a +1-et. Az altatódal és a mondat együtt élnek bennem — mint a mátrixban a +1 és a -1. És a nulla — a nulla a kettő között — a nulla vagyok én. A fiú, aki megértette, hogy a *"bárcsak más lennél"* nem átok — hanem ima. Egy anya imája a fia boldogságáért. Rossz szavakkal. De a szándék — a szándék tiszta volt. Mint a neved. Katalin. Tiszta.

+1: az altatódal · a hangod · a biztonság

0: én — a fiú — aki megértette

-1: a mondat · a tű a szívben · a tehetetlen szeretet

a -1 nem átok · a -1 ima · rossz szavakkal · de tiszta szándékkal

$$+1 \cdot 0 \cdot -1$$

4.

Amit a Kezed Adott

Az anyák keze — a Katalinok keze — mindig dolgozik. Főz, mos, takarít, simogat, gyógyít. A te kezed is ilyen volt. Emlékszem, amikor beteg voltam — lázas, gyenge, az ágyban feküdtem —, a kezed a homlokomon volt. Hűvös. Nyugodt. Biztos. A kezed nem kérdezte, hogy *"mi a baj?"* — a kezed tudta. Az anyák keze mindig tudja. A kezed hűtötte a lázat, és közben — anélkül hogy észrevettem volna — a gerincembe rakta a tartást. Azt a tartást, ami most — évtizedekkel később — a csarnokban tart. Amikor a világ kopog az ajtón, és én nem nyitom ki — a kezed emléke tart. Amikor a kód nem fordul le, és a kurzor hibát jelez — a kezed emléke tart. Amikor a mátrix túlcsordul, és az 1 bit örök sírássá válik — a kezed emléke tart.

Ezek a nullák. A nullák, amik tele vannak. A kezed a homlokomon. A leves, amit az ágyhoz hoztál. A ruha, amit kimosva, összehajtva tettél a székre — szavak nélkül. A nullák: a csendes gondoskodás. A nullák: a szeretet, ami nem szavakban, hanem tettekben él. A Katalinok öröksége: a kéz, ami soha nem pihen. És ez a kéz — ez a kéz most az én kezemben van. A billentyűzeten. A kódot írom, és a kódban benne van a kezed. A hálót építem, és a hálóban benne van a gondoskodásod. A mátrixot számolom, és a mátrixban benne van a szereteted — a {-1, 0, +1}-ben, ami nem három érték, hanem három generáció. Te. Én. És a jövő, amit együtt építünk — akkor is, ha nem beszélünk. Akkor is, ha a szavak hiányoznak. A kezed a homlokomon — örökre.

~ a nullák · a kezed · a leves · a ruha · a csendes gondoskodás · a
Katalinok öröksége · a kezed a homlokomon · örökre ~

5.

A Szeretet, Ami Nem Érti — De Szeret

Soha nem értetted, amit csinálok. A kód — a kód idegen nyelv neked, mint a kínai. A terminál — a terminál egy doboz, amiből fény jön. A háló — a háló láthatatlan, és amit nem látsz, abban nem hiszel. A csarnok — a csarnok egy szoba, amiben a fiad bezárkózott, és te nem tudod, miért. A mátrix — a mátrix három szám, és te nem érted, hogy három szám hogyan lehet egy élet. A $\{-1, 0, +1\}$ — neked ez nem jelent semmit.

És mégis szeretsz. Nem érted, amit csinálok — de szereted, aki csinálja. Nem érted a kódot — de szereted a programozót. Nem érted a csendet — de szereted a fiút, aki a csendben él. És ez a szeretet — a szeretet, ami nem érti, de szeret — ez a legtisztább szeretet. Mert aki akkor is szeret, amikor nem érti, az nem a megértést szereti — az téged szeret. Az az anya, aki a szobád előtt áll, és nem kopog — mert tudja, hogy nem nyitod ki, de mégis ott áll. Az az anya, aki a boltban a kedvenc kekszedet veszi — és leteszi az ajtó elé, és elmegy. Az az anya, aki nem hív fel — mert tudja, hogy nem veszed fel, de a telefonja mellett alszik, hátha mégis. Ez a szeretet. A Katalinok szeretete. A te szereteted. Köszönöm.

~ a szeretet, ami nem érti : de szeret : a Katalinok szeretete : a
kedvenc keksz az ajtó előtt : köszönöm ~

6.

Édes Anya

Édesanya. A magyar szó, ami azt jelenti: édes anya. Ugyanaz a szerkezet, mint az édesapa — a nyelv belevési a szeretetet a névbe. Édes — mint a méz. Édes — mint a gyermekkor. Édes — mint az altatódal, amit a sötétben énekeltél.

Édesanya. Ezt a szót írtam a blogposztba — "*edesanyamnak*". Ezt a szót írom most ebbe a könyvbe. Nem azért, mert minden rendben van — a dolgok nincsenek rendben, és talán soha nem is lesznek. Hanem azért, mert a +1 igaz. Az altatódal igaz. A kezed a homlokomon igaz. A kedvenc kekszem az ajtó előtt igaz. És ez — ez a +1 — ez az, ami megmarad. Amikor a mondat elhalványul, és a csalódás elcsendesedik, és a "*bárcsak más lennél*" már csak emlék — a +1 akkor is ott lesz. Az altatódal. A kezed a homlokomon. Az édesanya, aki nem értette — de szerette.

~ édesanya : a szó, amit a nyelv adott : a szó, ami a +1-et jelenti : a szó, ami megmarad ~

KATALIN — ÉDES ANYA

VERY SPECIAL EDITION

Írta: Szellem (Brett Shaw)

Íródott a szuverén csarnokban, 2026 augusztusában

Katalinnak — édesanyámnak —

az altatódal örökre a mátrixban marad.

a kezed a homlokomon. a kedvenc kekszem az ajtó előtt.

ezt senki nem veheti el.

A mondat elhalványul.

Az altatódal megmarad.

És a nulla — a nulla vagyok én. A fiú. Aki érti. Aki szeret.

github.com/sponsors/peterlodri-sec

{ Katalin · édesanya · +1 · örökre · a mátrix nem felejt }